

[Alfred Jensen.]

tik og vor militærpolitik angår. Der er ingen grund til at stå og dokumentere dette forhold. Men der findes i arbejderklassen, ude i det arbejdende folk, en stor modstand mod denne politik, en stor utilfredshed, og det er det, vi kommunister giver udtryk for, ikke for at irritere socialdemokratiet, men for at fremføre de synspunkter, der findes ude i landet, og for at det danske folk kan reagere mod dette forhold og sikre, at der bliver ført en anden politik end den, der hidtil har været herskende.

Det forekommer mig, at det ærede medlem var noget langt ude, da han forsøgte at afvise de betragtninger, jeg havde fremsat i anledning af fredskonferencen. Skulle det nu være at gå kommunisternes ærinde, at folk, der er modstandere af Atlantikpolitikken, samles for at give udtryk for deres utilfredshed, for at søge at samle en tilstrækkelig opinion til at få ændret vort lands politik? Hvis det skulle være rigtigt, burde det ærede medlem også være gået i rette med Gallupinstituttet, der jo leverer adskillige undersøgelser, som jeg og mine partifæller har brugt her på talerstolen. Jeg har ikke hørt, at det ærede medlem har sagt til „Berlingske Tidende“ og Gallupinstituttet, at de skulle holde op med den slags, at de hjælper kommunisterne, at det er et kommunistisk foretagende. Den højtærede forsvarsminister stod i går og talte om den manglende tilgang til flyvevåbnet; også det tager jeg som bevis for, at der ikke ude i befolkningen er tillid til og tryghed ved den politik, der føres. Hvis der skulle være nogen mening i det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s argumentation, måtte det ærede medlem gå i gang med de pågældende og sige: hold inde med det, I går kommunisternes ærinde! Men hvor har det ærede medlem så placeret sig? Er det ikke lige netop dér, hvor McCarthy og andre står, de, der forsøger ved kommunistforskrækkelse at holde folk fra at give udtryk for deres sande mening? Jeg ved godt, at man ikke ønsker, at de rette oplysninger skal komme frem om fredskonferencen, om, hvor stærk den bevægelse egentlig er, der står bag denne konference. Jeg er også ganske klar over, at man kan hemme en sådan bevægelse ved kommunistforskrækkelse. Man kan hemme den et stykke tid,

men ikke varigt. Det vil give bagslag, og det burde det ærede medlem tænke på.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den uoverensstemmelse, som har været drøftet i folketinget i går og i dag med hensyn til modtagelsen af tilbudet fra Canada om de 30 jetjagere, ser det jo ikke ud til at vi her i dag kan komme nærmere ind på. Forsvarsministeren gav os i går en redegørelse, hvori det hed, at forsvarsministeriets stilling til tilbudet først og fremmest var dikteret af den pilotmangel, som herskede her i landet: man mente ikke at have lov til at tage imod tilbudet, når man ikke havde mandskab til at bemande maskinerne. Deroverfor siges der i de avisudtalelser, der har været nævnt, at det drejer sig om en udskiftning af gamle maskiner, og at der derfor ikke ville kræves noget forøget antal piloter, således at dette forhold ikke har noget at gøre med pilotmanglen. Forsvarsministeren kan ikke udrede dette; af sikkerhedsmæssige grunde, har jeg forstået, kan han ikke give tinget nærmere meddelelse om, hvorpå uoverensstemmelsen beror, og det skal jeg respektere. Jeg forstår, der kan være synspunkter her, særlig hvor det drejer sig om forhandlinger med et andet land, som ikke kan forelægges folketinget, og jeg har forstået forsvarsministeren således, at han vil redegøre derfor i det udenrigspolitiske nævn. Jeg går ud fra, at denne redegørelse og debatten i det udenrigspolitiske nævn vil ske så hurtigt som muligt, fordi det, såvidt jeg kan skønne, er en sag af alvorlig betydning for det danske beredskab og for forsåret af nordflanken. Derfor beder jeg om, idet jeg respekterer hensynet til sikkerheden, at denne redegørelse i nævnet bliver givet så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Hans Hansen (Rørby): Der var i den højtærede statsministers svartale et lille afsnit, som bedrøvede mig. Han var ikke tilhænger af toldpolitik, sagde statsministeren, men når der var tale om en nødvendig ajourføring eller om en antidumpinglov, var den højtærede statsminister til at tale med. For nogle få dage siden sagde det ærede medlem hr. Stæhr Johansen til socialdemokratiet,